

पक्ष्यांचे परसवागेत संगोपन

पक्ष्यांचे विवाच्या ६ आठवड्यामध्ये ४००-५०० ग्राम वजन होईल (तत्त्व २). हे पक्षी १०-२० पक्षी/घर याप्रमाणे किंवा उपलब्ध क्षेत्र आणि खाल्याप्रमाणे परसवागेत मुक्त वातावरणात सांभाळले जाऊ शकतात. दिवसा पक्षी चरण्यासाठी सोहऱ, रात्री निवाच्यात ठेवावेत. दरोज सकाळी पक्षी निवाच्यातून सोडताना स्वच्छ पाणी पाजावे. नर पक्ष्यांचे किमत वजन अल्यानंतर कधीही विकू शकता. ग्रामप्रिया जातीचे पक्षी मुक्त संगोपन पद्धतीमध्ये दीड वर्षात १६० ते १८० पर्यंत अंडी उत्पादन देवू शकतात.

आहार

ग्रामप्रिया पक्षी अन्न शोधण्याची सवय झाल्यानंतर, अत्र सहज शोधून खाल शकतात. पक्ष्यांना अतिरिक्त पूरक आहाराची गरज किती आहे हे त्यांना परसवागेत चरण्यासाठी उपलब्ध असणाऱ्या जागेवर अवलंबून असते. सर्वसाधारणपणे, पक्षी त्यांना लागणाऱ्या प्रथिनांची गरज बाहेर शोधलेले अत्र खावून पूर्ण करू शकतात. पक्ष्यापासून चांगले उत्पादन घेण्यासाठी त्यांना उपलब्ध तुण्डान्ये (जवारी, बाजी, तांदूळ, कणी, तांदकाळा कोंडा इ.) खाल म्हणून देणे फायदेशीर ठरते. विशेषकरून संध्याकाळी आवश्यक असेल तर उपलब्ध थांव्य पक्ष्यांना टाकावे. मादी पक्ष्यांचे वजन ६ - ६.५ महिन्यात १.६ ते १.८ किलो दरम्यान राहील याची काळजी घेतली पाहिजे. कारण अतिरिक्त (जास्त किंवा कमी) वजन अंडी उत्पादन कमी करू शकते. अंडी फुणे किंवा अंड्यावर कवच नसणे यासारखी समस्या असेल तर पक्ष्यांना तुना पावडर, शिंपला पूढ इ. प्रती पक्षी ३-४ ग्राम याप्रमाणे दरोज ढावे. नर पक्ष्यांचे योग्य वजन आल्यास कधीही विकू शकता. नर पक्ष्यांना मांस उत्पादनासाठी शेंड मध्ये संतुलित आहार देवून सांभाळावे.

आरोग्य निगा

कॉबड्यांना न्यूकॅसल (मन मोडी) रोग आणि देवी रोगाची लस दर सहा महिन्याच्या अंतराने घावी. रात्रीसाठी पक्ष्यांना केलेला निवाच्यात हवा छेळती असावी. प्रकाशाची सोय असावी आणि भक्षकापासून संरक्षण मिळावे याची काळजी घ्यावी. पक्षी निवाच्यासाठी वापरण्यात आलेले लाकूड किंवा बांबू यासारखे साहित्य बाघपरंजीवीसाठी लपूऱ ब्रसण्याचे स्थान असते. त्यापुढे पक्षी निवारण नियमित स्वच्छ करणे आवश्यक आहे. पक्षी मुक्त वातावरणात चरत असल्याकारणाने त्यांना फरजीवीचा (जंत) प्रादुर्भाव होण्याची शक्ता असते. त्यापुढे दर ३-४ महिन्याला पक्ष्यांना जंतनाशक औषध घावणे आवश्यक आहे.

तत्त्वा २ : ग्रामप्रिया पक्ष्यांची आर्थिकदृष्ट्या महत्वाची उल्लंघन वैशिष्ट्ये आणि सुलना

आर्थिक विशेष गुण	कामगिरी	
	ग्रामप्रिया	देशी कॉबड्या
शरीराचे वजन, ग्राम	-	-
१ दिवस	३०-४०	२५-२८
सक्षा आठवडे	४००-५००	१५०-४००
लैंगिक परिपक्ष्या (मर्यादित आहार)	१६००-१८००	३००-१५००
अंडे वजन, ग्राम		
२८ आठवडे	४९-५२	२८-३५
४० आठवडे	५७-५८	३२-४०
प्रथम अंडे देण्याचे वय, दिवस	१६०-१६५	२२०
अंडी उत्पादन, संख्या		
५०० दिवस (७२ आठवडे)	१६०-१८०	४५-६०
मरतुक, % (६ आठवड्यापर्यंत)	१	१०

(माहिती स्रोत : कुकुटपालन संचालनालय, हैदराबाद)

लेखन व संकलन

श्री. डिग्रेसे एस.एस.

(प्रकल्प संशोधक, ग्रामीण जैवसंसाधन संकुल प्रकल्प)

डॉ. साळुंके एस.बी.

श्री. देशमुख एस.बी.

श्रीमती गुंजाळ ए.ए.

(सहाय्यक संशोधक, ग्रामीण जैवसंसाधन संकुल प्रकल्प)

प्रकाशक : कार्यक्रम समन्वयक, कृषि विज्ञान केंद्र, लातूर

कृषि विज्ञान केंद्र, लातूर
व

जैवतंत्रज्ञान विभाग, भारत सरकार
पुरस्कृत
ग्रामीण जैवसंसाधन संकुल प्रकल्पांतर्गत

परसवागेतील कुकुटपालनास उपयुक्त

ग्रामप्रिया

(ग्रामीण भागात अधिक अंडी उत्पादनासाठी)

मांजरा चॉरिटेबल ट्रस्ट संचालित

कृषि विज्ञान केंद्र, लातूर

अतिरिक्त एम.आय.डी.सी. प्लॉट नं. पी-१६०, विलासनगर,

हरंगू (ब.), लातूर

फोन नं. ०२३८२-२६७४९९, फॅक्स : ०२३८२-२६७३५५

ई-मेल : kvklaturms@gmail.com

भारतात सरासरी वार्षिक प्रती मानसी अंडे खाण्याचे प्रमाण फक्त ४८ अंडे आहे. परंतु एका स्वस्थ व्यक्तीसाठी १८० अंडे प्रती वर्ष आवश्यकता असते. ग्रामीण, शहरी, आणि अर्ध शहरी भागांमध्ये अंडे खाण्याच्या प्रमाणात खूप असमानता आहे. ग्रामीण भागात अंडे खाण्याचे प्रमाण ०५ ते २० अंडे प्रती वर्ष प्रती व्यक्ती एवढे कमी आहे. याचे प्रमुख काळांग म्हणजे अंडाची अनुपलब्धता हे आहे. अंडे उत्पादकांचा अंडे पुरवठा करण्याचा मुळ्य कल हा शहरी किंवा अर्ध शहरी भागांकडे असते. तसेच अनुपलब्धतेमुळे ग्रामीण व आदिवासी भागात कोंबडी उत्पादने शहराच्या तुलनेत महाग (१० ते ४० %) असतात. ग्रामीण भागात ज्ञारी, बाजरी, भाट, गहू इ. घान्याचा मुळ्य अन्न म्हणून वापर होतो. हा सर्व घान्यामध्ये साखारेचे (उर्जेचे) प्रमाण जास्त व प्रथितांचे प्रमाण खूप कमी असते. अस्या आहारामुळे ग्रामीण व आदिवासी भागातील लोक प्रथितेनुक आहारापासून वंचित राहत आहेत. त्यामुळे आदिवासी व ग्रामीण भागात अनेक प्रकारचे रोग, कुपोषणाचा प्रश्न भेडसाक्त असतो. याचा प्रभाव विशेष करून गर्भवती, स्तनपान करणाऱ्या माता तसेच लहान मुलांमध्ये दिसून येतो.

ग्रामीण भागात व आदिवासी पाढ्यावर घराच्या सभोवती/परसवागेत मोकळी भरपूर जागा असते. अस्या जागेमध्ये पडलेले घान्य, किंडे, मुळी, गांडुळे, हिंदी गवते, स्वयंपाकघरातील कच्चरा इ. भरपूर प्रमाणात उपलब्ध असते. या उपलब्ध व वाया जाणाऱ्या गोष्टीना आपण परसवागेतील कुकुटपालन करून अतिशय संतुलित व चविष्ठ अस्या अंडी व मांसामध्ये रूपांतरीत करून मानवी अन्न शुरूतेत समाविष्ट करू शकतो. तसेच या कोंबड्यांचा जास्त काळ अंडी उत्पादन देतात, त्यामुळे ग्रामीण भागात जास्त प्रमाणात अंडी उपलब्ध होतील. याचबोरावर परसवागेतील कुकुटपालनाचा स्वीकार केल्यामुळे ग्रामीण व आदिवासी भागात प्रथितेनुक आहार उपलब्ध होईल. त्यामुळे प्रथिनाऱ्या कमतरतेमुळे उद्भवणे आजार कमी होण्यास मदत होईल. तसेच अर्थांजनासाठी एक पूरक व्यवसाय उपलब्ध होईल.

कुकुट प्रकल्प संचालनालाय, हैदराबाद येथे ग्रामीण भागात अंडांची उपलब्धता वाढवण्यासाठी देशी कोंबड्यासारखी दिसणारी ग्रामप्रिया हि जात विकसित केली आहे. अधिक रोग प्रतिकार क्षमता आणि स्वतःचे रक्षण करण्याची क्षमता या गुणामुळे ह्या जातीचे पक्षी ग्रामीण भागात मुक्त संगोपन पद्धतीमध्ये चांगल्या प्रमाणात जिवंत राहतात. पक्ष्यांचे वजन मध्यम प्रमाणात असल्यामुळे परभक्षकापासून सहज सुटका करून घेऊ शकतात. ग्रामीण/परसवागेत नियंत्रित पद्धतीने (शेडमध्ये) संगोपन करून नंतर शेतकऱ्यांकडे मुक्त वातावरणात सांभाळवेत.

ग्रामीण भागातील लोकांना प्रथितेनुक आहार मिळावा व अर्थांजनासाठी एक व्यवसाय निर्माण करण्यासाठी कृची विज्ञान केंद्र, लातूर येथे जैवतंत्रज्ञान विभाग, भारत सरकार यांच्यामार्फत राबविष्यात येत असलेल्या ग्रामीण जैव संसाधन संबुद्ध प्रकल्प, अंतर्गत प्रयत्न करण्यात येत आहे. या प्रकल्पांतर्गत एक दिवसाची ग्रामप्रिया या जातीची पिल्हे आणून ४-६ आठवडे त्यांचा नियंत्रित वातावरणात सांभाळ केला जातो. या

काळात खावयाच्या लसी दिल्या जातात. त्यानंतर ते पक्षी ग्रामीण भागात मुक्त वातावरणात परसवागेत संगोपनासाठी दिले जातात.

ग्रामप्रियाची ठळक वैशिष्ट्ये

- आकर्षक बहुरंगी पंख
- उत्तम रोगप्रतिकार शक्ती
- शरीराचे वजन मध्यम
- लांब पाय
- देशी कोंबड्या पेक्षा जास्त अंडे उत्पादन
- परभक्षकापासून कमी भीती
- देशी कोंबड्यांप्रमाणेच तपकिरी रंगाची अंडी

पिल्हांचे शेडमध्ये संगोपन

पिल्हे येण्यापूर्वी शेड पूर्ण स्वच्छ करून निझेतुकीकरण केलेले पाहिजे. देशी कोंबडी तिच्या पिल्हांना जन्मानंतर पंखाखाली घेऊन उब देते तेच काम आपल्याला शेडमध्ये उब देण्याच्या साधनांचा वापर करून करावे लागते. एक दिवसाच्या पिल्हांना योग्य तापमानात ठेवणे गरजेचे असते. तसेच त्यांचे भक्षकापासून संरक्षण करणे गरजेचे असते. शेडमध्ये पिल्हाच्या हालचाली मर्यादित ठेवण्यासाठी १५° ते १८° संदीच्या पुढील्याचे पिल्हाच्या गोलांची गोल भाग तयार करून घ्यावा त्यामध्ये साळीच्या भूस्याची २-३ इंचाची गादी करून त्यावर जुने वर्तमान पेपर अंथरून घ्यावेत. त्यानंतर खाद्याची व पाण्याची मांडी व्यवस्थित लावून घ्यावीत व त्यातच पिल्हे सोडवीत.

ब्रुडस

लाकडांचे किंवा पत्र्यांचे ब्रुडस वापरू शकता. विद्युत दिवेउड्याता स्वेच्छा म्हणून वापरू शकता. पिल्हे उष्णतेच्या लोतापासून दूर जाऊ नयेत म्हणून चिक गार्डचा वापर करावा. तापमान कमी झाले असेल तर पक्षी उष्णतेच्या दिव्यापासून लांब जातात. तापमान योग्य असेल तर पक्षी ब्रुडर मध्ये समप्रमाणात विखुलेले असतात. ब्रुडर मध्ये योग्य तापमान राखून पक्षी एकत्र गोळा होणार नाहीत याची काळजी घ्यावी. पक्षी एकत्र गोळा झाल्यामुळे पिल्हे गुदमरून मरतात.

खाद्य

शेडमध्ये पक्ष्यांचे संगोपन करताना पक्ष्यांना सर्व पोषणमुळ्ये, खनिजे, जीवनसत्त्वे असलेले संतुलित खाद्य व स्वच्छ पाणी घ्यावे. दिलेले खाद्य व पाणी सर्व

पक्ष्यांना व्यवस्थित व सहज मिळेल याची दक्षता घ्यावी. खाद्य दरोज खाऊ घालावे. ग्रामप्रिया पिल्हांना २४०० किलो कॅलरी पचनीय ऊर्जा, १८% प्रथिने, ०.८५% लायसीन, ०.३८% मेथीओनिन आम्ल, ०.३५% उपलब्ध फास्टफर्स आणि ०.७% कॅल्सीयम गरज असते. व दिलेला आहार पोषण गरजानुसार स्थानिक उपलब्ध खाद्य घटकांचा वापर करून खाद्य तयार केले जाऊ शकते. अंडी देणाऱ्या पक्ष्यांच्या वाढीच्या अवस्थेमध्ये देण्यारे (लेपर ग्रोअर फोड) खाद्यी आपण सुखातीच्या ६ आठवड्यापायीत देवू शकतो.

शेतकरी खालील प्रमाणात खाद्य घटक भरण्यात खाद्य बनवू शकतात.

पक्का/बाजरी/ज्वारी/तंदूळाचे तुकडे/नाचणी इ.	५० घाग
तंदूळ कोंडा/गव्हाचा कोंडा/तेलविहीत तंदूळ कोंडा इ.	२० घाग
सोयाबीन पैंडे/भूमुळग पैंडे/सुर्यफूल पैंडे/तील पैंडे/जवस पैंडे इ.	२८ घाग
जीवनसत्त्व आणि खनिज मिश्रण	२ घाग

आरोग्य निगा

ग्रामप्रिया पक्ष्यांची रोगप्रतिकार शक्ती जरी चांगली असली तरी त्यांना न्यूक्सल रोग (मानमोडी), गम्बोरे आणि देवी रोगापासून संरक्षण देणे आवश्यक आहे. लसीकरण वेळाप्रतक पुढीलप्रमाणे

तक्ता १ : ग्रामप्रिया कोंबड्यासाठी लसीकरण कार्यक्रम

स्व	लसीचे नाव	स्फैन	मात्रा	देण्याचा भारी
अंडी उव्यापक केंद्रामध्ये				
१ ला दिवस	मोरेस रोग	एच.ज्वी.टी.	०.२० मिली	त्वचेखाली
शेडमध्ये				
५ वा दिवस	न्यूक्सल (मानमोडी) रोग	लासोटा	एक घें	देव्यात
१४ वा दिवस	गम्बोरे रोग	जोर्जिया	एक घें	दॉक्टर
२१ वा दिवस	देवी	फॉलूल	०.२० मिली	अंदासासुंपस/ त्वचेखाली टोचावे
२८ वा दिवस	न्यूक्सल (मानमोडी) रोग	लासोटा	एक घें	डोक्टरात
फिल्ड मध्ये				
१ वा आठवडा	न्यूक्सल (मानमोडी)रोग*	आर २ ची	०.५० मिली	त्वचेखाली टोचावे
१२ वा आठवडा	देवी*	फॉलूल रोग	०.२० मिली	त्वचेखाली टोचावे

*हा दोन लसी दर ६ नहिंयाता घाव्यात

